

Αυτήν την σπάνιας ομορφιάς κόρη του Τειρεσία, Μαντώ, πολλοί τόποι την διεκδικούσαν. Μια εκδοχή αναφέρει ότι την παντρεύτηκε ο Αλκμέωνας και του έκανε γιο τον Αμφίλοχο και κόρη την Τισιφώνη. Μια άλλη, ότι έμεινε στους Δελφούς κι έγινε φημισμένη μάντισσα, καθώς πήρε το χάρισμα από τον πατέρα της. Μια τρίτη, ότι ναι μεν ήταν μεγάλη μάντισσα στους Δελφούς αλλά ο θεός Απόλλωνας της είπε να παντρευτεί τον πρώτο άνδρα που θα συναντούσε, μόλις έβγαινε από τον ναό. Κι αυτός ο πρώτος άνδρας ήταν ο Ράκιος, μάλλον από την Κρήτη. Την πήρε κι έζησαν στην Κολοφώνα της Μ. Ασίας.

Τα συνήθιζε κάτι τέτοια ο Απόλλωνας. Έχει ήδη αναφερθεί η περίπτωση του Ξούθου, στον οποίο η Πυθία είπε να υιοθετήσει το πρώτο παιδί που θα συναντήσει βγαίνοντας από τον ναό και το παιδί αυτό ήταν ο Ίωνας, τον οποίο είχε αφήσει έκθετο η γυναίκα του. Στην προκειμένη περίπτωση όμως, η Μαντώ μπορεί και να μην πήρε ακριβώς εντολή να παντρευτεί τον πρώτο που θα της τύχαινε αλλά να πάρει τους πρόσφυγες Θηβαίους και να τους πάει στην Κολοφώνα. Η κόρη πειθάρχησε αλλά ο θεός άλλα της επιφύλασσε. Πλησιάζοντας στον προορισμό τους, έφτασαν έξω από την Κλάρο, μια αποικία Κρητικών όπου, διόλου συμπτωματικά, υπήρχε μαντείο του Απόλλωνα. Οι πρόσφυγες μετανάστες συνελήφθησαν και σύρθηκαν μπροστά στον άρχοντά τους, που δεν ήταν άλλος από τον Ράκιο. Είδε αυτός την όμορφη Μαντώ, την ερωτεύτηκε, την πήρε γυναίκα του και, με την ευκαιρία, επέτρεψε στους υπόλοιπους να μείνουν εκεί.

Από τον γάμο του Ράκιου με την Μαντώ, γεννήθηκε ο Μόψος, μεγάλος μάντης, άσχετος με τον συνονόματό του, επίσης μάντη, Αργοναύτη. Ο Μόψος αυτός, μαζί με τον Αμφίλοχο, έγινε οικιστής της πόλης Μαλλό στην Κιλικία, όπου ιδρύθηκε περίφημο μαντείο.

Με όλα αυτά, οι Θηβαίοι σκορπίστηκαν στους πέντε ανέμους. Οι πολλοί από αυτούς γύρισαν στη Θήβα, όταν τους κάλεσε ο Θέρσανδρος, ως νέος βασιλιάς. Τον καιρό της βασιλείας του, συνέβη να οργανωθεί η πανελλήνια εκστρατεία εναντίον της Τροίας. Ο Θέρσανδρος θέλησε να μετάσχει. Σκοτώθηκε στη Μυσία, από τον Τήλεφο. Ο Πausanίας γράφει ότι έδειχναν το μνήμα του στην Ελαιά της Μ. Ασίας, κοντά στις εκβολές του Κάικου ποταμού.

Ο Θέρσανδρος είχε παντρευτεί την Δημώνασσα, κόρη του Αμφιάρου και αδελφή του Αλκμέωνα και του Αμφίλοχου. Είχαν αποκτήσει γιο, τον Τισαμενό, που όμως ήταν ανήλικος όταν σκοτώθηκε ο πατέρας του. Οι Θηβαίοι εξέλεξαν αρχηγό τους τον Πηνέλεο, γιο του

Λήϊτου ή του Ιππάλκιμου, κατά μια εκδοχή Αργοναύτη, ένα από τους μνηστήρες της Ωραίας Ελένης. Είτε σκοτώθηκε από τον Ευρύπυλο, γιο του Τήλεφου (Παυσανίας 9, 5, 15), είτε από τον Πολυδάμαντα, στους επικήδειους αγώνες για τον Πάτροκλο.

Όσο να γίνουν αυτά, ενηλικιώθηκε ο Τισαμενός και στέφθηκε βασιλιάς της Θήβας. Απέκτησε γιο τον Αυτεσίωνα που, ακολουθώντας τις εντολές ενός χρησμού, έφυγε από την πόλη και πήγε να εγκατασταθεί κοντά στους Δωριείς, μαζί με όσους θέλησαν να τον ακολουθήσουν. Η κόρη του, Αργεία, θα γινόταν μητέρα των δίδυμων Ευρυσθένη και Προκλή, ιδρυτών της διπλής βασιλείας στη Σπάρτη.

Όσοι απέμειναν στην Θήβα, εξέλεξαν βασιλιά τους τον Δαμασίχθονα, γιο του Οφέλτη και εγγονό του Πηνέλεου. Αυτού γιος ήταν ο Πτολεμαίος, πατέρας του Ξάνθου, τελευταίου βασιλιά της Θήβας. Έχει ήδη αναφερθεί ότι τον σκότωσε με μπαμπεσιά ο Μέλανθος, ο γιος του Νηλέα που είχε μεταναστεύσει στην Αθήνα. Από τότε, οι Θηβαίοι αποφάσισαν να έχουν περισσότερους άρχοντες, ώστε να μην εξαρτιόνται τα πάντα από έναν και μόνο άνδρα.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Δεκεμβρίου 2021)